

[A. C. Mortensen.]

der omfatter et saa lille Antal Indbyggere, ikke giver virkeligt Arbejde til en Mand, det er heller ikke en Livsgerning for en Mand kun at være Præst for et saa lille Antal Indbyggere. Vi finder derfor, at Lønnen bør sættes saaledes, at de Præster, der ansættes i disse Embeder, ogsaa økonomisk er interesseret i at søge andre Steder hen, saaledes at disse Embeder kun bliver et Gennemgangsled. Vi finder det saare rimeligt, at det indrettes saaledes, og at der kan være Interesse i efterhaanden, naar det er muligt, at søge hen til Embeder, hvor der er et rimeligt Arbejde for en Mand. I øvrigt vil jeg stærkt opfordre Ministeren til at fortsætte sine Bestræbelser for at faa disse smaa Embeder sammenlagt, hvor der er Mulighed derfor. Her taler jeg maaske ikke paa hele Flertallets Vegne, men i hvert Fald paa Regeringsflertallets Vegne, idet vi har den Opfattelse, at det vilde være det heldigste for alle Parter, om alle Præsteembeder i Landet kunde blive saa store, at de gav et rimeligt Arbejde for en Mand. Den foreslaaede Forhøjelse af Lønnen til disse Embeder vil andrage 50 000—55 000 Kr., men da der ved Ændringen af de to foregaaende Paragraffer spares 66 000 Kr., fremkommer der altsaa en lille Besparelse paa Lønningsmidlerne.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 12 gaar ud paa helt at ændre Forholdene for Provsternes Vedkommende, idet Honoraret gøres til et pensionsgivende Løntillæg. I Øjeblikket er det saaledes, at Provsterne som Honorar faar fra 300 til 500 Kr. + 40 Kr. for hver Kirke, som deres Embede omfatter, men dette Honorar er ikke pensionsgivende. Vi har faaet oplyst, at der er 2 020 Kirker i Landet; Provsterne faar 40 Kr. pr. Kirke, det giver godt 80 000 Kr. Der er 80 Provster; de faar fra 300 til 500 Kr., og hvis man forudsætter, at de gennemsnitlig faar 400 Kr., giver det 32 000 Kr. Det samlede Honorar andrager altsaa i Øjeblikket 112 000 Kr. Nu foreslaar vi, at Provsterne i Stedet for Honorar skal have et pensionsgivende Løntillæg paa henholdsvis 900, 1 200 og 1 500 Kr., saaledes at der skal være lige mange i hver Gruppe. Det giver et samlet Beløb paa 96 000 Kr. Herved spares altsaa 16 000—17 000 Kr., og da de paagældende skal yde Pensionsbidrag af de 96 000 Kr., bliver der mellem 21 000 og 22 000 Kr. til Raadighed til Dækning af Pensionsudgifterne, og det vil jo slaa rigeligt til. Man regner indenfor Staten, at Pensionsbyrden for Tjenestemænd andrager 11—13 pCt. af

Lønningsudgiften. Nu er jeg vel klar over, at da Provster er Folk, der først udnævnes, naar de er noget højere oppe i Aarene, vil Pensionsbyrden procentvis blive større, men da der her er 22 pCt. til Raadighed, er der jo ingen Tvivl om, at det fuldt ud vil slaa til; de 40 Kr., som Kirkerne nu betaler direkte til Provsterne, skal alligevel indbetales til Fonden, saaledes at der ikke bliver nogen forøget Udgift. Lønbeparelsen kommer jo ikke lige straks, idet de Provster, der sidder, ikke maa gaa ned i Honorar, men der er jo heller ikke straks nogen Pensionsbyrde, saa der er ingen Tvivl om, at den Ordning, dette Ændringsforslag tilsigter, fuldt ud vil hvile i sig selv og antagelig ogsaa give en lille Besparelse paa Lønningsmidlerne. Udvalget har ikke haft noget imod at gaa ind paa det, idet vi erkender, at der er noget berettiget i det, der hævdes fra Provsternes Side: at de, der har de største Embeder, har ondt ved at bestride Provstegerningen. Det gaar mere og mere i den Retning, at det er dem i de lavere lønnede Embeder, der bliver Provster, og det kan naturligvis siges at være noget urimeligt, at de, fordi de er Provster, skal gaa af med en mindre Pension, end hvis de var blevet i deres Præsteembede og eventuelt kunde være kommet op i de højere Klasser.

Ændringsforslag Nr. 14 til § 15 er kun af redaktionel Art. Det har hidtil været saaledes, at Menighedsraadene kunde forhøje Præsternes Løn, naar de selv vilde afholde Udgiften; det kan de ikke gøre i Fremtiden, men der sidder i Øjeblikket nogle enkelte Præster, som har denne Forhøjelse, og dette Ændringsforslag tilsigter blot, at de kan bevare den Løn, de har. Ændringsforslag Nr. 25 til § 46 er ligeledes kun af redaktionel Art.

Ændringsforslag Nr. 26 tilsigter at fritage Folkekirkens Medlemmer i de Kommuner, hvor der er mange Valgmenighedsmedlemmer, for en særlig Byrde. Nu er det saaledes, at Valgmenighedsmedlemmer er fritaget for at svare Kirkeskat, nemlig et Beløb svarende til det, de giver til Valgmenigheden, men dette skal saa Medlemmerne af Folkekirken i vedkommende Kommune svare. Saadan har det været hidtil, og det kan i visse Tilfælde komme til at virke noget uretfærdigt. Derfor stiller vi Forslag om, at den Byrde, som derved kan komme til at hvile paa Folkekirkens Medlemmer i den enkelte Kommune, skal udlignes af Fællesfonden.

Ændringsforslagene Nr. 27 og 28 til § 51 er kun redaktionelle.